

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/115/2020
Identifikačné číslo spisu: 3020200223
Dátum vydania rozhodnutia: 12.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3020200223.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Z. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia - oznámenia žalovaného č. 54634-2/2020-Ba zo dňa 12. júna 2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/105/2020-18 zo dňa 25. augusta 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/105/2020-18 zo dňa 25. augusta 2020 z a m i e t a.

Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením č. k. 11S/105/2020-18 zo dňa 25. augusta 2020 podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia - oznámenia žalovaného č. 54634-2/2020-Ba zo dňa 12. júna 2020. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 170 S.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Krajský súd zistil, že žalobca sa podaním označením ako „správna žaloba v sociálnych veciach“ domáhal preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia - oznámenia žalovaného (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“), ktorým bolo žalobcovi zaslané oznámenie o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody, pričom žalovaný žalobcov nárok na náhradu škody vo výške 6.120,00 eur, ktorá mala žalobcovi vzniknúť nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom žalovaného podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), neuznal. Z

priloženého napadnutého rozhodnutia vyplýva, že ide o oznámenie o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škodu, pričom žalobca si žiadosťou zo dňa 22.04.2020, ktorú žalovaný považoval za žiadosť podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uplatňoval nárok na náhradu škody vo výške 6.120,00 eur, ktorá mala vzniknúť nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom žalovaného v konaní o nemocenskom. Nárok na nemocenské z poistného vzťahu dobrovoľne nemocensky poistenej osoby žalobca uplatňoval pri dočasnej pracovnej neschopnosti vzniknutej dňa 20.06.2018. Nárok na nemocenské žalobcovi Sociálna poisťovňa, pobočka Prievidza nepriznala rozhodnutím č. 200-012358-Ca01/2018 zo dňa 10.08.2018. Proti uvedenému rozhodnutiu žalobca podal odvolanie, avšak odvolanie bolo zamietnuté druhostupňovým rozhodnutím žalovaného č. 71026-2/2018-Ba zo dňa 17.10.2018. Proti druhostupňovému rozhodnutiu podal žalobca správnu žalobu, ktorú tunajší súd zamietol rozsudkom č. k. 18Sa/36/2018-36 zo dňa 28.02.2019, a preto je potrebné druhostupňové rozhodnutie žalovaného považovať za zákonné a vecne správne. Záverom napadnutého rozhodnutia žalovaný konštatoval, že v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody nebola preukázaná existencia nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu žalovaného a neboli zistené a preukázané skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nárok žalobcu na náhradu škody. Taktiež neboli preukázané základné zákonné predpoklady vzniku nároku na náhradu škody, a to vznik škody, jej výška a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a konaním žalovaného. Vzhľadom k uvedenému nebolo možné uznať nárok žalobcu na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

3. Krajský súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie - oznámenie žalovaného č. 54634-2/2020-Ba zo dňa 12. júna 2020, postupom podľa právnej úpravy Správneho súdneho poriadku citujúc právnu úpravu ustanovenú § 2 ods. 2, § 3 ods. 1 § 6 ods. 1 § 7 písm. e), § 98 ods. 1 písm. g) SSP a dospel k záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutie - oznámenie žalovaného nie je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu.

4. Krajský súd poukázal na to, že rozsah preskúmvacej činnosti súdov je daný tzv. generálnou klauzulou, v zmysle ktorej preskúmaniu súdom v správnom súdnictve podliehajú v zásade všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach či povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. S princípom uvedenej generálnej klauzuly sa spája aj tzv. negatívna enumerácia, v zmysle ktorej musí byť vylúčené správneho aktu zo súdneho prieskumu výslovné a môže k nemu dôjsť len osobitným zákonom.

5. Krajský súd konštatoval, že v ustanovení § 3 SSP sú vymedzené legálne definície základných pojmov používaných týmto procesným predpisom. Pri definovaní pojmu opatrenie je podstatné, že má ísť o výsledok administratívneho konania a z hľadiska formy ide o individuálny správny akt, ktorý nie je rozhodnutím. Právne účinky opatrení sa pritom podobajú právnym účinkom rozhodnutí, keď majú za následok vznik určitého právneho stavu alebo jeho deklaráciu. V tomto ohľade správny súd poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL.ÚS 21/08, z ktorého vyplýva, že nie je podstatné, ako je príslušný individuálny správny akt formálne označený, ale to, či svojimi účinkami smeruje ku konkrétnym adresátom práva a zakladá im priamo alebo sprostredkovane práva alebo povinnosti. Krajský súd poukazom na to, že v prejednávanej veci predmetom súdneho prieskumu je list žalovaného adresovaný žalobcovi, ktorý je nazvaný ako „Oznámenie o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody“ uviedol, že uvedený list je reakciou na podanie žiadosti žalobcu, ktorým sa domáhal náhrady škody u žalovaného vo výške 6.120,00 eur podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

6. Správny súd zdôraznil, že nie každý list orgánu verejnej správy, ktorý súvisí s výkonom jeho právomocí, je opatrením orgánu verejnej správy, t.j. spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva. Poukazom na bod 8. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia krajský súd konštatoval, že musí ísť o individuálny správny akt, ktorý vyvoláva určité právne účinky voči adresátovi práva.

7. Podľa názoru správneho súdu uvedené napadnuté rozhodnutie, z ktorého obsahu vyplýva, že ide o oznámenie, nie je možné považovať za individuálny správny akt, ktorý by žalobcovi zakladal práva a povinnosti, resp. sa týchto práv a povinností dotýkal. Oznámenie je preskúmateľné správnym súdom v

prípade, keď zasahuje do práv alebo do právom chránených záujmov účastníkov konania pred správnym orgánom, avšak v danej veci ide len o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom práva žalobcu v danej veci obrátiť sa všeobecný súd zostávajú zachované, nakoľko o náhrade škody, ktorá bola spôsobená pri výkone verejnej moci nemôže rozhodnúť správny súd, a to z toho dôvodu, že súd v správnom súdnictve preskúmava len zákonnosť rozhodnutí vydaných orgánmi verejnej moci.

8. Správny súd poukázal tiež na to, že žalovaný listom len vyrozumel o vybavení jeho podnetu, pričom nerozhodoval o jeho právach a povinnostiach, len predbežne prerokoval jeho nárok na náhradu škody a z tohto dôvodu nie je možné toto „Oznámenie“ napadnúť žalobou v správnom súdnictve. Navyše žalovaný v tomto oznámení poučil žalobcu o možnosti uspokojenia nároku na náhradu škody prostredníctvom príslušného súdu v súlade s § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. V prejednávanej veci ide o všeobecnú správnu žalobu podľa § 177 SSP a nie o žalobu v sociálnych veciach ako uvádza žalobca, avšak následne správny súd zistil, že napadnutým rozhodnutím, resp. oznámením nebolo žiadnym spôsobom zasiahnuté do práv alebo právom chránených záujmov žalovaného (zrejme žalobcu pozn. kasačného súdu), pričom uvedené oznámenie ani žiadnym iným spôsobom neupravuje povinnosti žalobcu, čo sú nevyhnuté podmienky na to, aby mohlo byť oznámenie, resp. akékoľvek iné rozhodnutie správneho orgánu (bez ohľadu na názov rozhodnutia) podrobené súdnemu prieskumu v správnom súdnictve.

9. Ďalej správny súd uviedol, že žalobca v žalobe žiadal jednak zrušenie napadnutého rozhodnutia, čo nie je možné, nakoľko nezakladá žiadne práva alebo povinnosti žalobcu a v prípade, ak by bolo zo strany správneho súdu zrušené, tak by sa tým na strane žalobcu nič nezmenilo. Krajský súd poukazom na to, že žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 6.120,00 eur titulom náhrady škody zo zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej správy uviedol, že zákon správnemu súdu neumožňuje, aby zaviazal správny orgán na zaplatenie určitej čiastky. Správny súd v zmysle ustanovení Správneho súdneho poriadku má právomoc v prípade, že sú splnené zákonné podmienky prieskumu súdom a zistenia nezákonnosti napadnutého rozhodnutia len zrušiť napadnuté rozhodnutie a vrátiť vec naspäť správnemu orgánu na druhom, resp. podľa povahy veci správnemu orgánu na prvom stupni. Avšak za žiadnych okolností nemá správny súd právomoc zaviazat' správny orgán na zaplatenie určitej čiastky, pričom takúto právomoc zákon č. 514/2003 Z. z. určuje všeobecnému súdnictvu.

10. Správny súd dospel k záveru, že list zo dňa 12.06.2020 s názvom „Oznámenie o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody“ nie je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu a z toho dôvodu správnu žalobu žalobcu odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP.

11. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 170 písm. a) SSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu proti uzneseniu krajského súdu

12. Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Posudzujúc kasačnú sťažnosť podľa jej obsahu žalobca namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu a navrhol, aby najvyšší súd uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

Konanie pred kasačným súdom

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g) v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 453 ods. 2

SSP), kasačnú sťažnosť žalobcu prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

14. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bolo uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/105/2020-18 zo dňa 25. augusta 2020, ktorým rozhodnutím krajský súd podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP žalobu žalobcu odmietol.

15. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozhodnutia správneho súdu kasačný súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, na ktoré poukázal už krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, z ktorých dôvodov ich najvyšší súd neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

16. Predmetom preskúvacieho súdneho konania v danej veci bolo rozhodnutie - oznámenie žalovaného č. 54634-2/2020-Ba zo dňa 12. júna 2020, ktorým bolo žalobcovi zaslané oznámenie o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody, pričom žalovaný žalobcov nárok na náhradu škody vo výške 6.120,00 eur, ktorá mala žalobcovi vzniknúť nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom žalovaného podľa zákona č. 514/2003 Z. z. neuznal.

17. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 SSP). Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania (§ 5 ods. 2 SSP). Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP). Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy (§ 177 ods. 1 SSP).

18. Kasačný súd dáva tiež do pozornosti, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 177 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v sociálnych veciach (§ 199 a nasl. SSP) správny súd nie je viazaný rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ak žalobca je fyzickou osobou, ktorou namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Správny súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy teda preskúmava, či orgán štátnej správy konal a rozhodol v súlade so zákonom, či v správnom konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, či sa vysporiadal s jeho námietkami a či na základe skutkových zistení na základe

logického a rozumného uváženia ustálil správne svoj právny záver.

19. Kasačný súd zistil, že krajský súd v danej veci v procese súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia - oznámenia, žalovaného správneho orgánu v zásade náležite postupoval v súlade s procesnými pravidlami zákonodarcom nastolenými v tretej časti Správneho súdneho poriadku, keď pred začatím súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia - oznámenia, žalovaného správneho orgánu, napadnutého žalobou, skúmal podmienky konania, dospejúc k správne záveru, že oznámenie žalovaného nepodlieha súdnemu prieskumu.

20. Kasačný súd vyhodnotil kasačnú sťažnosť žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom spisu, s námietkami žalobcu uvedenými v kasačnej sťažnosti a s prihliadnutím na § 461 SSP dospel k záveru, že v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozhodnutia. Najvyšší súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom v zásade za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru správneho súdu uvádza nasledovné.

IV.

Právne posúdenie kasačným súdom

21. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

22. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

23. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

24. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Z citovanej právnej úpravy ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Mocenské orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

25. Podľa článku 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, súdy rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach; súdy preskúmvajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

26. Podľa § 2 ods. 1, 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

27. Podľa § 3 ods. 1 písm. a/, b/, c/ SSP, na účely tohto zákona sa rozumie a/ administratívnym konaním postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov, b/ rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka, c/ opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

28. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

29. Podľa § 7 písm. b/, d/ SSP, Správne súdy nepreskúmajú správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak; d) súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese.

30. Podľa § 32 ods. 1, 2 SSP účastníkmi konania sú žalobca, žalovaný a ďalší účastníci, ak tento zákon neustanovuje inak.

Žalovaným je orgán verejnej správy určený týmto zákonom, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

32. Podľa § 178 ods. 1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

33. Podľa § 180 ods. 1 SSP žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

34. Podľa § 199 ods. 3 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

35. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy Správneho súdneho poriadku procesné podmienky predstavujú základné procesné predpoklady, aby mohol súd autoritatívne rozhodnúť vo veci samej a predstavujú také vlastnosti, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ správneho súdneho konania. Existencia a splnenie procesných podmienok sú predpokladom poskytnutia súdnej ochrany právam, alebo právom chráneným záujmom fyzickej/právnickej osoby v oblasti verejnej správy a v

ďalších veciach ustanovených v Správnom súdnom poriadku (§ 2 SSP). Procesné podmienky sa rozdeľujú do štyroch základných skupín, a to na procesné podmienky na strane správneho súdu (právomoc, príslušnosť), procesné podmienky na strane účastníka konania (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, povinnosť zastúpenia, spôsobilosť byť zástupcom a procesné plnomocenstvo zástupcu účastníka konania), vecné procesné podmienky (existencia návrhu na začatie konania, splnenie poplatkovej povinnosti) a negatívne procesné podmienky (prekážka rozhodnutej veci - res iudicata, prekážka skôr začatého konania - litispendencia). V závislosti od následku na prebiehajúce správne súdne konanie sa procesné podmienky členia na odstrániteľné a neodstrániteľné. Ak súd zistí, že ide o neodstrániteľnú vadu konania, ktorou je právomoc súdu, musí uznesením konanie zastaviť (odmietnuť). Ak ide o odstrániteľnú vadu konania, musí súd najskôr subsidiárne vyčerpať všetky procesné možnosti nápravy absencie tejto procesnej podmienky a až v prípade, ak by tieto možnosti nápravy nedostatku procesnej podmienky zlyhali, súd uznesením konanie zastaví.

36. Správny súd skúma aktívnu /pasívnu/ vecnú legitimáciu, ktorá plynie z hmotného práva, za predpokladu existencie procesných podmienok. Povinnosťou správneho súdu skúmať procesné podmienky konania vyplýva zo zákona. Ak súd zistí, že ide o neodstrániteľnú vadu konania, musí uznesením konanie zastaviť (odmietnuť). Ak ide o odstrániteľnú vadu konania, musí súd najskôr subsidiárne vyčerpať všetky procesné možnosti nápravy absencie tejto procesnej podmienky a až v prípade, ak by tieto možnosti nápravy nedostatku procesnej podmienky zlyhali, pristúpi k zastaveniu konania. Existencia nedostatku odstrániteľnej procesnej podmienky nebráni správne súdu, aby pokračoval už v začatom konaní, nemôže však vo veci meritórne rozhodnúť.

37. Kasačný súd zhodne ako krajský súd zo skutkových okolností mal preukázané, že žalobca žalobou proti žalovanému správne orgánu sa domáhal preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia - oznámenia žalovaného, ktorým žalovaný žalobcovi oznámil predbežné prerokovanie nároku žalobcu na náhradu škody a súčasne, že jeho nárok na náhradu škody vo výške 6.120,00 eur, ktorá mu mala vzniknúť nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom žalovaného podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), neuznal. Z priloženého napadnutého oznámenia vyplýva, že ide o oznámenie o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody, pričom žalobca si žiadosťou zo dňa 22.04.2020, ktorú žalovaný považoval za žiadosť podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uplatňoval nárok na náhradu škody vo výške 6.120,00 eur, ktorá mala vzniknúť nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom žalovaného v konaní o nemocenskom.

38. Kasačný súd vychádzajúc z obsahu napadnutého oznámenia žalovaného taktiež ako krajský súd dospel k záveru, že napadnuté oznámenie žalovaného nepodlieha súdne prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, pretože uvedeným oznámením žalovaný neukladá žalobcovi žiadne povinnosti a taktiež nezasahuje do práv a právnych záujmov žalobcu a ani sa ich priamo nedotýka, ako základný predpoklad procesnej podmienky právomoci súdu na súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy.

39. Vzhľadom na vyššie konštatované, pokiaľ krajský súd pristúpil k odmietnutiu žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP z dôvodu, že list žalovaného zo dňa 12.06.2020 s názvom „Oznámenie o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody“ nie je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu, jeho rozhodnutie je potrebné považovať za správne a súladné so Správne súdny poriadkom. Z uvedených dôvodov najvyšší súd kasačnú sťažnosť žalobcu proti napadnutému uzneseniu krajského súdu podľa § 461 SSP zamietol.

40. Kasačný súd o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol tak, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov tohto konania, žalobca z dôvodu neúspechu v tomto konaní (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovaný z dôvodu nepreukázania podmienok v zmysle § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP.

41. Kasačný súd záverom dopĺňa, že v kasačnom konaní preskúmal len napadnuté uznesenie správneho súdu č. k. 11S/105/2020-18 zo dňa 25. augusta 2020. Bude však povinnosťou správneho súdu sa opätovne zaoberať poplatkovou povinnosťou žalobcu. V danej súvislosti kasačný súd upriamuje pozornosť správneho súdu, že v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 199 ods. 1 písm. a/ SSP sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne. Na veci nič nemení ani skutočnosť, že žalobca podáva žalobu proti listu Sociálnej poisťovne, ktorý súdnemu prieskumu v správnom súdnictve nepodlieha.

42. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.